

Dorința creștinului după patrie

(Ad. 43)

1. Nu - mai sus că-tre pa - tri-e, Un - de iu-bi - rea

mă tra-ge. A - co - lo e un loc iu-bit, Eu sus do-resc ne -

con - te-nit. Râv - na mea e în cer a fi, Și

la Ta-tăl a lo - cu - i. Și sus la Ta - tăl

a scă-pa, De a-ici din lu - mea as-ta, Și sus la Ta-tăl



2. În străinătatea asta
Neîncetat iubirea mea,
Ea mă trage neconținut,
După locul de odihnit.
Că acolo doresc a fi,
Și fără grijă a trăi,
Sus unde e bucuria,
Sus unde e fericirea.
Sus unde e bucuria,
Sus unde e fericirea.

3. Deși sunt de cer depărtat,
Dar călătoresc ne-ncetat.
Că iubirea neconținut,
Ea mă trage la Tatăl Sfânt.
Sus că aici nu mi-e plăcut,
În lume a trăi mai mult.
Că aici e batjocura,
Către cer e dorința mea.
Că aici e batjocura,
Către cer e dorința mea.

4. Aici în veac nu locuiesc.
Numai la Dumnezeu silesc,
Cari m-a duce de pe pământ,
Sus în regatul Său cel sfânt.
De-acei inimă cât vei fi,
Rabdă și nu te amări.
Fii liniștită și-n pace,
Până Tatăl sus te-a duce.
Fii liniștită și-n pace,
Până Tatăl sus te-a duce.